

Αγαπητοί μου συνάδελφοι

Ευχαριστώ γι' αυτή την επικοινωνία μας. Δε θα αναφερθώ στο επιστημονικό αντικείμενο του Τομέα μας, ξέρω ότι βρίσκεται σε άξια χέρια. Βλέποντας όπως και εσείς, τα αποτελέσματα της μακρόχρονης κατάρρευσης ενός συστήματος αξιών και -κυρίως- πρακτικών, ζώντας με τη συνακόλουθη βύθιση των κοινωνικοοικονομικών μας δεδομένων, αισθάνομαι την ανάγκη να μοιραστώ μαζί σας κάποιους προβληματισμούς και απόψεις μου. Για τις ανάγκες της σημερινής μας επικοινωνίας κατέταξα την παρουσίαση σε τρία επίπεδα, κατά αύξουσα σειρά εξειδίκευσης.

Ξεκινώντας από το παγκόσμιο θέμα των εγκλωβισμένων κοινωνιών υπό το πέλμα της αυτοκρατορίας της Αγοράς και την ορατή σε όλους αποτυχία των αστικών μας δημοκρατιών να τιθασεύσουν την απληστία, την αλαζονεία, τις ακραίες ανισότητες και την εξαθλίωση των πολλών, θα σκιαγραφήσω κάποιες διαπιστώσεις από τα τέσσερα πρώτα κεφάλαια ενός δοκιμίου που επιχειρώ να συνθέσω εδώ και ένα χρόνο. Με τη βοήθεια ενός πίνακα περιεχομένων θα προσπαθήσω να προβάλλω κάποιες επίκαιρες και σήμερα κοινωνικές πραγματικότητες που ανακυκλώνονται από τα βάθη της προϊστορίας μέχρι και το τέλος του 19<sup>ου</sup> αιώνα.

Σε ένα δεύτερο εθνικό επίπεδο θα επιχειρήσω να δείξω ότι η κυριαρχία της χυδαίας συνιστώσας της αγοράς συρρίκνωσε τα φυλετικά μας προτερήματα και διόγκωσε ελαττώματα, υποβάθμισε κατ' εξοχή τις δημοκρατικές μας λειτουργίες και το γεγονός αυτό αποτελεί μια δυσάρεστη ελληνική ιστορική εξέλιξη. Κάποιο μερίδιο ευθύνης έχουμε ίσως λίγο-πολύ οι περισσότεροι, είναι όμως βέβαιο ότι η ευθύνη υπάρχει και μάλιστα αυξημένη για όσους είχαμε σημαντικές θέσεις στο κοινωνικοπολιτικό σύστημα, όπως εγώ ο ίδιος. Έχω δε την ένοχη πεποίθηση ότι παρασυρμένοι εδώ και αρκετές δεκαετίες στον αδιέξοδο δρόμο της εγωκεντρικής ζωής και της παρασιτικής υπερκατανάλωσης, ορισμένοι από τη γενιά μου καταναλώσαμε πολλά και από το υλικό και ηθικό μέλλον της σημερινής νέας γενιάς.

Στο τρίτο και πλέον οικείο μας επίπεδο, συνοψίζω γνωστές θέσεις μου για το ελληνικό πανεπιστήμιο, εστιάζοντας στην αναγγελθείσα νέα εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Αρχίζοντας από τη θεμελιώδη και σταθερή δημοκρατική αξία και αποστολή του κάθε δημόσιου σχολείου, αναφέρομαι στο μείζον πρόβλημα της εισαγωγής στα Α.Ε.Ι., στα συνήθη διδακτικά και ερευνητικά θέματα, τη μέθοδο αντικειμενικής αξιολόγησης του

πανεπιστημιακού έργου και ανασυγκρότησης των σχολών και τμημάτων, την ανάγκη ουσιαστικής αναβάθμισης των φοιτητικών παροχών, το προβαλλόμενο καθ' υπερβολήν θέμα της Διοίκησης των Α.Ε.Ι. και τέλος τις φοβερές συνέπειες από τη διεθνή επιχείρηση ιδιωτικοποίησης της παιδείας, δηλαδή τη μεγιστοποίηση της κοινωνικής διαστρωμάτωσης και τον εξελικτικό βιολογικό μας ευνουχισμό.

Αγαπητοί συνάδελφοι

Στο βιβλίο μου για την Ελληνική Παιδεία έγραψα *«Και εμείς οι απλοί άνθρωποι, οφείλουμε στο τέλος να απολογηθούμε όχι τόσο για όσα πράξαμε όσο και κυρίως για την ένοχη σιωπή μας στα καταστροφικά και τα άδικα που είδαμε στη διάρκεια της δικής μας γενιάς»*. Είδα τα πολλά λάθη και τα άδικα που συρρικνώνουν τις δυνατότητες προκοπής των νέων παιδιών της πλειοψηφικής μικρομεσαίας Ελλάδας γι' αυτό και ανακοίνωσα δημόσια τον Σεπτέμβριο του 2009 ότι αποστασιοποιούμαι από τα όποια κέντρα εξουσίας και διαθέτω το ενεργό υπόλοιπο της ζωής μου στην αυτοκριτική της αστικής τάξης στην οποία ανήκω, στην αναζήτηση δομικών λαθών και καθημερινών παραλείψεων.

Το οφείλω σε όλους σας, στους παλαιούς φοιτητές μου, σημερινούς διακεκριμένους μηχανικούς και δασκάλους, στο γραφείο, το εργοτάξιο ή το πανεπιστήμιο, στους άξιους συναδέλφους και παλαιούς συνεργάτες μου, για την σημαντική και συνεχιζόμενη προσφορά σας στα δημόσια αγαθά της παιδείας και των έργων υποδομής. Ζητώντας την κατανόηση για λάθη και παραλείψεις μου, παραμένω στη διάθεσή σας και μετά από αυτή τη συνάντηση για σχόλια και προτάσεις, στο προσωπικό μου e-mail: [thxanth@central.ntua.gr](mailto:thxanth@central.ntua.gr)

Δεκέμβρης 2010

Θ. Σ. Ξανθόπουλος